71ste Jaargang — Nr 12. Zaterdag 21 Maart 1925

BUREEL EN REDACTIE :
DRUKKERIJ COLLÉE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN.
Postcheks rekening nr 84855.
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 9.00 per jaar, vooraf betaalbaar.

20 centiemen het nummer

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN :
Prijs per regel . . fr. 0.50
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws . . . fr. 1.00
Vonnissen en doodsberichten fr. 2.00

KLEINE AANKONDIGINGEN :
van 1 tot 4 regels . . fr. 1.50
Elke regel meer . . fr. 0.25
Voor meer dan één inlassching prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.

TONGEREN 21 MAART 1925.

De verkiezingen van 5 April

Weet gij hoeveel kiezers op 5 April naar de stembus zullen geroepen worden ? Twee millioen drie honderd duizend honderd negen en vijftig.

Welk zal de uitspraak zijn van die meer dan 2 millioen kiezers ?

Zal het beheer van den Staat worden toevertrouwd aan de Katholieken, ofwel aan socialisten ?

Eene andere keus bestaat er voor het land immers toch niet.

Welnu, wij hebben vertrouwen in de verstandige en practische opvattingen van het Belgische volk van « middelmatisme » — wat niet anders beteekend dan het zoeken naar **den gulden middenweg** — om met eene kalme, maar krachtige handbeweging, **alle extremistische proefnemingen** van zich verwijderd te houden.

Wij zijn daarenboven, vooral sedert den oorlog, een beetje meer gewoon geworden van over den muur van ons eigen erf te kijken, en wat wij zoo al elders te zien krijgen, brengen wij van pas. Die zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht, zeggen de menschen van 't volk... en ze hebben gelijk.

En dan mogen de socialisten vertellen en schrijven van al de heldendaden hunner partijgenooten in Engeland, Frankrijk en Duitschland — op Rusland wijzen ze niet graag — ons Belgisch publiek is **veel te verstandig**, om al dien bluf voor waar aan te nemen. De tijd, dat men het volk alles, of bijna alles, kon wijs maken in dat opzicht, is voorbij. Doof en blind zijn tegenwoordig alleen degenen die het absoluut willen zijn.

En juist omdat de natie veel van de gegevens kent van het vraagstuk, omdat ze weet **waar het om gaat**, waar haar eigen toekomst mee gemoeid is, daarom is ze ernstig en kalm en heeft de kunstmatig verwekte kiesagitatie weinig vat op haar. En zoo moet het zijn. Daaraan herkennen wij ons volk terug.

***

De groote vijand is het socialisme, die thans eene schapenvacht aandoet en zich zoo matig mogelijk voordoet. Zijn invloed is overwegend geweest in de drieledige regeering van 1919 tot 1921, in de daarop volgende tweeledige is het Katholiek beginsel niet kunnen uitgewerkt worden wegens al te groote toegevingen aan de liberalen.

Wil men dus de Katholieken **ontvoogden** van den invloed der andere partijen, dan moet men hun de noodige zetels bezorgen in het Parlement, om met gezag te kunnen optreden. Eene halfslachtige stemming zal als gevolg hebben dezelfde toestanden als waarover men tot nu toe geklaagd heeft.

Wij staan op het keerpunt. Den 5 April zal het Belgische volk te beslissen hebben of het Rechts of Links zal inslaan. De inzet is van belang. Het is de toekomst van het land. Zal het een uitslag zijn zooals Frankrijk er een geboekt heeft in Mei 1924, dan gaan wij fataal den weg van Frankrijk op.

Neen, het gaat niet om een eenvoudige wet over het vrouwenstemrecht in de provincie, het gaat zelfs niet over de taalkwestie, het gaat om te weten of de Regeeringsmacht in handen zal komen van het Socialisme dat zich gereed maakt zijne Marxistische theoriën practisch in ons land uit te voeren. De socialisten weten wel, dat zij ditmaal een hunner laatste troeven uitspelen, want lukt de poging om zich van de Regeering meester te maken, ditmaal niet, dan zijn hunne kansen **voor lang verkeken.**

***

Want voor een onpartijdig toeschouwer is het zichtbaar dat het Belgisch socialisme op zijn hoogtepunt is. Nog is de partij sterk ingericht en houdt de leiding haar volk stevig in handen. Maar toen, er beginnen zich onloochenbare teekenen van verval voor te doen. De partij heeft — en dat is het ergste voor eene strijdende democratie — **geen programma meer.**

Eenerzijds is zij tengevolge van allerlei inrichtingen en cooperatieven totaal verburgerd, en vallen hare belangen soms samen met die van de gehate burgerij. Vroeger kon zij zich nog wel eens de weelde betalen van eene revolutinnaire partij te heeten, thans zou de revolutie voor de socialistische werken eene ramp zijn. Anderzijds heeft de Christen democratie haar de laatste wapenen op sociaal gebied schitterend uit de handen geslagen.

Dat is natuurlijk ook de reden, waarom zich in den schoot der partij de communisten gevormd hebben, die talrijker en invloedrijker zijn dan men wel meent. Die communisten beschouwen de socialisten als **de verraders** van hun eigen programma en met eene logica, die de opportunistische socialisten ontbreekt, verzamelen zij onder hunne Moscovietische banier reel wat ontevreden volk. En ditmaal komen er communisten-lijsten voor.

Al de verschijnselen wijzen er op, dat het socialisme in België bij de aanstaande verkiezingen **ernstige verliezen** tegemoet gaat. Al is bij veel zulke voorspelingen de wensch de vader der gedachte, toch zijn er positieve feiten, waar ieder toeschouwer moet rekening mee houden.

Wetgevende kiezingen

IN LIMBURG.

Wij zijn gelukkig aan onze lezers te kunnen mededeelen, dat in Limburg de katholieken eensgezind ten strijde zullen trekken.

Dank aan wederzijdsche toegevingen, is de verdeeldheid, die in het katholieke kamp heerschte, verdwenen, en zal er slechts één katholieke lijst voor de aanstaande kiezing aangeboden worden.

Al de oprechte katholieken zullen zich over dit feit verheugen, en eene welverdiende hulde brengen aan al degenen die bijgedragen hebben om de eendracht in onze partij te herstellen.

In het arrondissement Tongeren-Maeseyck, zoowel als in het arrondissement Hasselt-St-Truiden, heeft het nieuws eene groote geestdrift verwekt ; met volle vertrouwen wordt de kiezing te gemoet gezien, en alles zal in 't werk gesteld worden om de katholieke lijst eene schitterende zegepraal te verzekeren.

Ziehier de officiele samenstelling der katholieke lijsten in Limburg :

HASSELT-ST-TRUIDEN, Kamer : werkelijke kandidaten : 1. J. Ramaekers ; 2. Van Caeneghem ; 3. Blavier, uitredende leden. Plaatsvervangers : 1. Blavier ; 2. Ooms notaris te Tessenderloo ; 3. Vygen, veearst te St-Truiden.

TONGEREN-MAESEYCK. Kamer : 1. Theelen ; 2. Kinder Senaeizen ; 3. Platten, uittredende leden ; 4. Beckers, veearts, te Mopertingen. Plaatsvervangers : 1. Dr Poelmans, Overpelt ; 2. Coilée, advokaat te Tongeren ; 3. Dr Smets, Neerpelt ; 4. Boes, Alsen.

Voor beide arrondissementen is er maar eene katholieke Senaatlijst samengesteld als volgt :

1. Portmans ; 2. Meyers ; 3. Cartuyvels ; 4. graaf Cornet de Peissant, uittredende leden. Plaatsvervangers : 1. Graaf de Meeûs, kerkom ; 2. Dr Roelants, Hasselt ; 3. Graaf de Grunne, Rutten ; 4. Martens, Bree.

ooo

Zooals men kan begrijpen heeft de tijding van de eendracht der katholieken, eene groote verwarring teweeg gebracht in het liberale kamp. Immers, rozie onder de katholieken, dat was water op de liberale molen, en de gegronde hoop den liberalen kandidaat gekozen te zien. Die hoop zien onze tegenstrevers thans in rook verwaiden, te meer daar de liberale partij, haar getal aanhangers dagelijksen ziet verminderen, zoodanig dat zij bijna van geen tel meer is.

***

De socialisten treden ook in 't strijperk met eene volleuige lijst. Zij weten heel goed dat zij geen gekozene er door zullen krijgen ; immers, zij strijden enkel om hun getal aanhangers te kennen. De bevolking van Limburg, zoo zeer gehecht aan haar Geloof en aan hare vooruitstrijdende overleveringen, is nog niet rijp voor de roode dwingelandij en het regiem der russische Sovieregeering. Voor de socialisten stemmen, is dus zijne Goodsdienstige principen verloochenen, en daarenboven zijne steenkoolteus wegwerpen. De kiezers zullen zich herinneren hoe de socialistische Ministers tijdens hunne kortstondige regeering, met gezel Wauters aan 't hoofd, de millioenen van het land kolteloos verspilden en België naar den afgrond voerden, zoo niet eerstdaags werd gesteld aan hunne schandalige geldverkwisting.

ooo

Het is dus met volle vertrouwen, dat wij de uitspraak der kiezers afwachten. Eensgezind en met gesloten rangen trekken wij ten strijde ; noch de schoone en rijdele beloften van het liberaal programma, noch de zeemzoete taal der socialisten, echte wolven in schapenvachten, zullen onze verstandige bevolking kunnen misleiden. Burgers, werklieden, handelaarssoeren, in een woord alle standen zullen de eendracht in onze partij bezegelen door eene schitterende zegepraal en derom zullen zij stemmen **voor de katholieke lijst.**

ooo

Buiten de katholieke lijsten, die wij hierboven mededeelen, wenschen nog de volgende lijsten ingedient :

LIBERALE LIJST.

Kamer. — Werkelijke kandidaten : 1. Neven P., notaris, Tongeren — 2. Wijnants Jos. nijveraar, Loon. — 3. Mevis Guill. handelaar, Wonck. — 4. Vandenreynde Godfr., landbouwer Lommel. — Plaatsvervangers : 1. Verkissen Ferd. oud-burgemeester, Maeseyck. 2 Register Jean, handelaar, Tongeren. 3. Ramaekers Ant., aannemer, Rijkhan. 4. Hons Arn. landbouwer, Maeseyck.

Senaat. — Werkelijke kandidaten : 1 Despret M. advokaat, St-Gillis-Brussel. 2 Vandersmissen C. advokaat, St-Truiden. 3 Limière nijveraar, Bitsingen. 4 Velteamp G. apotheker Hasselt. — Plaatsvervangers : 1. Voncken J. advokaat, Tongeren. 2. Berger M. ingenieur, Vorst-Brussel. 3. Floris J. bestierder der suikerfabriek, Houppertingen. 4. Beaudoin J. landbouwer, Halle-Boyenheven.

SOCIALISTISCHE LIJST.

Kamer. — Werkelijke kandidaten : 1 Driken P. federale schrijver, Tongeren. 2. Willems Hub. nijverwerker, Voordt. 3. Vandriesch, nijverwerker, Houppertingen. 4. Kokstermans, Ant. propagandist, Overpelt.

Plaatsvervangers : 1. Van Craen Juliaan, propagandist, Mechelen a M. 2. Alberts Lamb, electriekbewerker, Wellen. 3. Lejot Henri, schrijnwerker, Elen-Emael. 4. Jeurgens Jean, metaalbewerker, Tongeren.

Senaat. — Werkelijke kandidaat : Paton J. C., letterzetter, St-Joost-ten-Noode.

LIJST DER OUD-STRIJDERS.

Kamer. — Werkelijke kandidaten : 1. Mares P.H. verzender, Antwerpen. 2. Neyrinck Alph. schoenhandelaar, Tongeren. 3. Vanoeteren H. handelaar, Rothem. — Plaatsvervangers : 1. Neyrinck Alph. Tongeren. 2. Vanoeteren H. H. Rothem.

AFZONDERLIJKE LIJST.

Kamer. 1. Roelants A. landbouwer, Hoeselt.

Uit den rooden kathechismus.

De socialisten hebben om nognaals te bewijzen dat ze niet tegen den godsdienst zijn, een kathechismus uitgegeven, dien zij aan de gezelen uitdeelen en waaruit wij hier eenige vragen en antwoorden laten volgen :

Vr. — Wat is God ?

Antw. — God is een woord voor een denkbeeldig wezen, 't werk de menschen nebben bedacht.

Vr. — Is het waar dat God zich ooit heeft geopenbaard ?

Antw. — Daar er geen God is kon hij zich niet openbaren.

Vr. — Heeft de mensch een onsterfelijke ziel, zooals de Christenen leeren ?

Ant. — De mensch heeft geene ziel, dat is slechts verbeelding.

Vr. — Stond Christus op van de doden, zooals de Christenen leeren ?

Antw. — Het verhaal omtrent de opstanding is een fabel.

Vr. — Is het Christendom regelrijk ?

Antw. — Christendom is niet voorzichtig maar schaadt onzindelijk het van ons geestelijk kruipelen maakt. Alle kerken zijn onverschaamd sadisch.

Vr. — Zullen wij sidden ?

Ant. — Wij zullen dat niet doen. Door te bidden verkooden we slechts tijd, want er is geen God, indien wij ons aan bidden wenden, worden wij onzaamenmid idioten.

Wij vragen onze lezers verontschuiging die lichtheiden onder hunne oogen te brengen, doch het is soms al een noodzakelijkheid, dat men de steenen toont, waarmede de cosmie godsdienstlaters hunne eeuwen tuiten instaan.

BUITENLAND.

DENEMARKEN.

De verdedigingskwestie.

De liberale en de conservatieve partij hebben besloten tegen de voorstellen van het minister van Landsverdediging te stemmen, welke beoogen de begrooting van het loopende jaar voor de landsverdediging met 7 1/2 millioen kronen te verminderen.

Dit besluit beteekent dat de Folketing eenswaar de begrooting zal goedkeuren doch dat er in het Landsting geen meerderheid voor te vinden zal zijn. Bij verwerping in het Landsting zal de begrooting dan naar het Folketing worden teruggezonden.

Volgens den gebruikelijken gang der zaken zal de begrooting dan naar een gemengde commissie uit beide Huizen worden verwezen. Als deze er niet in slaagt vóór 1 April een voor beide Huizen aannemelijke schikking te vinden zal de Regeering gedoodzaakt zijn — voor 't eerst sedert vele jaren — een voorloopige begrooting in te dienen. In dat geval kan de verdere loop van zaken van groote politieke beteekenis zijn.

DUITSCHLAND.

Verscheidene millioenen kogels door de geallieerden in beslag genomen.

De Intergeallieerde toezichtscommissie in Zuigland heeft een verzending van millioenen fosforkogels ontdekt en in beslag genomen ; de verzending kwam van niet-bezet Duitschland en was bestemd voor een generaalsheer van Neuss a. Rijn.

Men weet dat de fosforkogels gebruikt worden om de machinegeweerschutters toe te laten 's nachts de richting hunner kogels te volgen en dienvolgend het vuren te verbeteren.

RUSLAND.

OORLOGSGERUCHTEN.

Groote voorbereidingen.

Reuter vernemt uit Mak :

Naar verluidt uit goed ingelichte bron, is de toestand der sovjet-regeering sedert geworden sedert het verwijderen van Trotsky.

Het meerendeel der beantwoorders zou van oordeel zijn, dat alleen een zegevierende oorlog Rusland uit dat uitzichtloos stand kan redden.

Rusland is dan ook voor oorlogen voorbereid ; de minister van oorlog, voegt men er aan toe, heeft de inrichting geeindigd van 50 linie-afdeelingen, die elk over 1 aanvals wagens (tanks) en 4 vliegtuigen beschikken.

Hij heeft in Indiën, in Spanje en in Italie 200 vliegtuigen besteld, 500 veldkanonnen, 5000 machinegeweren en 25.000.000 kogels ; een enkel huis ontving een bestelling van 10 kanonnen met vere draagkracht.

Grooie massa's ruiterij zouden aan de Westelijke en Zuid-Westelijke grenzen samengetrokken zijn.

Gemengde berichten

ONVERSCHILLIGHEID.

Ik houd mij met geen politiek bezig. Voor mijn eigen ben ik katholiek en kwijt mijne plichten, doch voor de rest ben ik vrang de vriend van iedereen.

Sommigen voegen er nog aan toe : 't kost toch altijd betaben en de last is, enz. blijven altijd dezelfde.

1 Is eenvoudigweg dom, en te betreuren dat er op onze dagen nog zulke taal gevoerd wordt door menschen die beweren katholiek te zijn.

— Is hij geen katholiek ?

— Ik denk aan de fabel, dat ook eene kraai soms pauwenveeren kan dragen. Mijnheer.

— Lompert daar gij zijt, riep Persano, die zich reeds luiftig verzoekte, omdat de pelgrim hem beschotte, indien er u niet van hier pakt, zal ik u...

Met uw welmenen, graaf ! viel Paoli met een ernstig gelaat in, doe zijne drift met weet te betoegelen, maakt zich aan onrecht schuldig. De man heeft zijne eerlijkheid, door u eenen ring te willen teruggeven, dien hij waant, dat gij verloren hebt, en tot denk schuld zij hem voor eenen lamperik uit.

— Ik vraag u vergiffenis, pelgrim ! zei Persano, die nu zijn oneerlijk eischen, ik dacht aan geheel iets anders dan aan eenen ellendigen ring.

Vergeef en u zal vergeven worden, sprak de bedevaartganger ; maar zeidet gij dan niet, graaf, iets verloren te hebben ?

Na u uwaillig beleedigd te hebben, 't heeft billijk dat ik u de reden mijner drift uitvoere, antwoordde de graaf, en hij deelde den pelgrim de oorzaak mede, waarbij hij niet vergat zijne schoone geliefde te beschrijven.

Zwart haar en zwarte oogen, een schitterend schoonheid, zeide de pelgrim. Zeker, zij is wat bleek om eene schitterende schoonheid genoemd te worden, anders....

Gelijkt haar dit, viel de graaf in, terwijl hij he portret zijner beminde van den hals rukte, dat de gouden keten brak, en het den pelgrim overreikte. Gelijkt haar dit ?

Bij Onze-Lieve-Vrouw van Loretto ! riep de bedevaartganger met de hoogste verbazing, ik heb noont iets treffender gezien.

— Dan wat ?

— Dan het meisje dat binnen acht dagen te Macerata, in het klooster Santa-Maria den sluier zal aannemen, en deze beeltenis.

— Vriend !... Engel des Hemels ! riep de graaf, die van vreugde eensklaps van het paard sprong en den pelgrim zoo krachtig in zijne armen sloot, also hij hem dood wilde drukken ; laat mij u omhelzen. En nu naar Macerata, naar het klooster, voorwaarts ! eisch geld, eisch goud, zooveel gij wilt !

— Wat mompelt gij daar, kerel ?

— Ik vraag u verzoeken, pelgrim ! zei Persano, die nu zijn oneerlijk eischen, ik dacht aan geheel iets anders dan aan eenen ellendigen ring.

— Vergeef en u zal vergeven worden, sprak de bedevaartganger ; maar zeidet gij dan niet, graaf, iets verloren te hebben ?

— Na u uwaillig beleedigd te hebben, 't heeft billijk dat ik u de reden mijner drift uitvoere, antwoordde de graaf, en hij deelde den pelgrim de oorzaak mede, waarbij hij niet vergat zijne schoone geliefde te beschrijven.

— Zwart haar en zwarte oogen, een schitterend schoonheid, zeide de pelgrim. Zeker, zij is wat bleek om eene schitterende schoonheid genoemd te worden, anders....

— Gelijkt haar dit, viel de graaf in, terwijl hij he portret zijner beminde van den hals rukte, dat de gouden keten brak, en het den pelgrim overreikte. Gelijkt haar dit ?

— Bij Onze-Lieve-Vrouw van Loretto ! riep de bedevaartganger met de hoogste verbazing, ik heb noont iets treffender gezien.

— Dan wat ?

— Dan het meisje dat binnen acht dagen te Macerata, in het klooster Santa-Maria den sluier zal aannemen, en deze beeltenis.

— Vriend !... Engel des Hemels ! riep de graaf, die van vreugde eensklaps van het paard sprong en den pelgrim zoo krachtig in zijne armen sloot, also hij hem dood wilde drukken ; laat mij u omhelzen. En nu naar Macerata, naar het klooster, voorwaarts ! eisch geld, eisch goud, zooveel gij wilt !

't Is van die bedroevende onverschilligheid dat liberalen en socialisten, en andere tegenstrevers, gebruik maken om hunne verderfelijke leerstelsels te verspreiden, zelfs daar waar zij anders nooit toegang zouden vinden.

Die onverschillige katholieken, die zich onthouden van alle katholieke werking, dienen wel eens het volgende te overwegen :

1° Of zij geene andere belangen te vrijwaren hebben, dan die van hunnen handel en bedrijf ;

2° Of het hun gelijk is dat hunne kinderen tot goede Christenen zullen opgroeien, dat godsdienst worden door een onderwijs, waarmit alle godsdienst verbannen is en waarvan de vrijdenkerij tot grondslag ligt ;

3° Of het hun gelijk is dat de openbare godsdienst in volle vrijheid kunne geschieden, of priesters en kloosterlingen ongehinderd hunne zending kunnen vervullen, ofwel, gelijk in sommige landen het geval is, de priesters vervolgd, de kloosterlingen verjaagd en uit het land gebannen worden ;

4° Of in zuiver stoffelijk oozicht hunne onverschilligheid het beste stelsel is om goede zaken te doen en in welvaart vooruit te gaan.

Met liberalen, of met socialisten aan het hoofd is geene godsdienstigheid noch onderwijsvrijheid, geen vrede en eendracht onder de bevolking mogelijk ; en toch meenen die onverschillige katholieken het beste en voorzichtigste : zich met geene politiek te bemoeien. Wat een kortzichtigheid !

Vraagt men aan de onverschilligen dat zij hunnen handel en bedrijf zouden vaarwel zeggen, om politieke meetings te gaan houden ? Dat wordt niet gevraagd. Dat is ook hun plicht niet. Maar wat zij doen moeten, en wat hun plicht is ? Dat zij hunne overtuiging zouden laten zien, toonen dat zij belang stellen in hunne kostbare vrijheden, en overal waar het pas geeft, vrij en vrank, voor hunne katholieke meening uit te komen. Indien zij waarlijk katholiek zijn, zooals zij zichzelf roemen, dat ze aan alle onverschilligheid van hen afschudden en een handje toesteken om met de eerstkomende kiezingen de katholieke partij te doen zegepralen.

Voorhistorisch.

Een lezer doet ons terecht opmerken dat er tegenwoordig schier geen gewag meer gemaakt wordt van de liberalen of van de liberale partij. Dat is inderdaad zoo en 't heeft ook zijne reden. De menschen gaan gewoonlijk mede met hunnen tijd en ze spreken vooral over die zaken welke hunnen tijd aanbelangen. Derhalve is het overbodig veel te zeggen over voorhistorische dingen, want dat haalt toch niemendal uit. Soms kan zoo iets nog wel eens te berde komen, maar alras wordt er een ander onderwerp aangeraakt en men laat het verleden rusten.

Het brood.

De Kommissie, door M. den minister Tschoffen aangesteld om het ontwerp te onderzoeken betreffende de regeling van het broodbakken, zet hare werkzaamheden voort.

Terwijl de maniers en de bakkers het eens schijnen om te oordeelen dat er aan het tegenwoordig stelsel geen veranderingen dienen gebracht te worden, zijn de geneesheeren van meening dat men een uitmuntend brood goedkooper kan maken met

MENGELWERK van « DE POSTRIJDER ».

— 15 —

ORSINO

DE BANDIET

DER

ROTSVESTING.

Met den noodlottigen brief in de hand, stond de graaf eenige oogenblikken als weenloos : deszelfs inhoud en het besluit van het meisje van hem te ontvluchten, dat zij als haren plicht deed voorkomen, was voor hem een onoplosbaar raadsel.

— Vervloekt zij hij ! brulde de jongeling, plotseling uit zijnen staat van verdooving ontwakende, en zich met de geslotene vuist voor het hoofd slaande. De straf der hel treffe hem, die het geluk van dezen engel verwoest heeft !.... Ha ! ik zal het vreeselijk geheim ontshieren, ik zal...

— Wat is hier geschiedt ? Waar is mijne dochter ? Is dat voor hare veiligheid zorgen, schurk ! scheeuwde Paoli, die eensklaps het vertrek binnen stormde en zonder acht te slaan op den graaf, zich tot den gekwetste bediende wendde.

In weinige woorden deelde deze hem het gebeurde van dien nacht mede.

— En kondet gij niet gissen wie het waren ?

— Neen, allen waren gemaskerd.

— Bij den duivel ! riep Paoli stampvoetend, dan moet ik geheime vijanden hebben.... dan moet er verraad.... Gij hier, graaf ! vervolgde hij, Persano gewaar wordende. De smart over de daad aan mijne dochter gepleegd en de woede, die mij jegens hare roovers bezield, deed mij de tegenwoordigheid niet opmerken van den edelen man, aan wien ik....

— Zwijgen wij, Paoli ! van eene daad, die ik als plicht beschouwde en mij meer dan vergolden is, en vereenigen wij onze poginge, om uwe dochter aan de macht harer vijanden te ontrukken !

— Ik weet, graaf Persano, gij bemint mijne Laurentina...

— Is het den zieke niet te vergeven, dat hij de hand des geneesmeesters zegent, die hem gezond maakte ? Is het den jongeling ten kwade te duiden, dat zijn hart in liefde ontvlamde voor het meisje, dat, schoon als het veldvioultje en teeder als eene zorgende zuster, zijne wonde verpleegde en bij zijne sponde waakte ? dan ja dan een ik schuldig, en ik smeek u.... riep Persano, zich aan de voeten van Paoli werpende...

— Sta op graaf ! viel deze haastig in, terwijl hij hem de hand toereikte. Ik dank den hemel, mischien in staat te zijn een gedeelte mijner schuld jegens u te kunnen afkorten.

— Ik.... dacht echter, zei de graaf verlegen.

— Dat ?

— Dat gij mijne beminnelijke dochter onwaardig achtet !

— En wat gaf u hiertoe aanleiding, graaf ?

— Haar voor mij onbegrijpelijk gedrag, en deze brief, sprak Persano, terwijl hij eenen uitvorschenden blik op hem wierp, en Paoli den brief overreikte.

— Zou zij het gewaagd hebben ? bromde Paoli half verstaanbaar, terwijl zijn bleek gelaat nog bleeker werd en zijne wenkbrauwen zich te zamen trokken.

Den brief gelezen hebbende, verdween echter den rimpel van zijn voorhoofd.

— Graaf ! zegde hij, het geheim, waarop mijne dochter zinspelt, is geen geheim voor mij. De tijd is echter nog niet daar, om het u op te helderen ; maar vertrouw en hoop, ik zweer u ! het meisje is uwer waardig, en indien het van mij afhangt, zult gij geene reden hebben, Paoli van ondankbaarheid te beschuldigen.

— O mijn vriend ! mijn vader ! riep Persano, zich met geestdrift om den hals van Paoli werpende. Gij schenkt mij het leven terug. Maar wat kan er aan mijne liefde hinderlijk zijn nu gij mij gunstig zijt !

— De booswichten, die haar aan mijne macht ontrukt hebben ! gaf Paoli ten antwoord, die niet van zin was, het geheim zijner dochter voor als nog te ontsluieren, en zekerlijk geen beter antwoord kon gekozen hebben, om van de dringende vragen des jongelings ontslagen te worden.

— Gij hebt gelijk ! riep de graaf, die door zijne liefde weggesleept, voor een oogenblik den gevaarlijken toestand zijner beminde scheen vergeten te hebben, en nu dit gevaar te vreeselijker maag ; gij hebt gelijk, laat ons spoed maken om haar uit de handen harer beulen te redden.

Paoli beval aan de achterblijvenen alle zorg voor hunnen gekwetsten maker te dragen, en voor den graaf een schoon ruiperd hebbende doen voortbrengen, begeven zij zich, door eenige gewapende bedienden gevolgd, op reis, om zoo mogelijk de roovers te achterhalen.

Verscheidene dagen verliepen echter, zonder dat zij eenig spoor van Laurentina of hare roovers vernamen ; de herbergen, welke zij hier en daar in de herbergen of afgelegen woningen inwonnen, waren onkennend, of wel, bleken bij de uitkomst ongegrond te zijn. Persano durfde nu die overvuigen zijner depeschen in geen gevaar langer verschuiven ; men besloot dus, dat Paoli de nasporing zou voortzetten, terwijl de graaf zich naar Florencie begaf, met alsnaaa binnen eenen naand zich, op eene daartoe bepaalde plaats, weder bij hem te voegen.

De graaf nu met spoed zijne reis vervoerdende en binnen weinige dagen zijne zaken bij den hertog ten einde gebracht hebbende, verkreeg hij, daar men de bleekkleur van zijn gelaat aan eene kwijnende ziekte toeschreef, zonder moeite een onbepaald verlof, om eene reis door Europa te doen, ten einde zijne geschokte gezondheid te herstellen.

Van twee vertrouwde bedienden vergezeld, begaf Persano zich nu dadelijk naar Bologna, de plaats tot hunne bijeenkomst bestemd, waar hij Paoli reeds aantrof, die welke moeite hij ook had aangewend, nog even ver met zijne nasporingen gevorderd was, toen zij van elkander gescheiden waren. Hoe weinig hoop er nu bestond, om zonder eenig spoor, het ongelukkige meisje te ontdekken, besloot men nochtans het geheele noorderdeel van Italie te doorreizen. Van dag tot dag, van week tot week verdween echter de flauwe hoop, die hen tot nu toe bijgebleven was, om het doel hunner opsporingen te bereiken. Over het jaar hadden zij nu met ongemakken en teleurstellingen geworsteld : Paoli rekende zijne dochter, Persano zijne beminde verloren, beide waren wanhopig en verwenschten hunnen geheimzinnigen vijand. Paoli was van gevoelen, hunnen tot nu ontteloozen tocht te staken, en Laurentina aan die beschermingen der Voorzienigheid over te laten, tot zij ten minste iets zouden ontdekken. Doch de graaf hield zo dringend aan, om nog verdere nasporingen te doen, dat Paoli eindelijk zijne toestemming gaf, misschien meer om zijnen [illegible] en genoegen te geven, dan wel, dat hij eenige hoop koesterde, zijne dochter te zullen weder vinden.

Dans nu het Paaschfeest op handen was, en zij zich niet verre van daar bevonden, besloot men de Lieve Vrouw van Loretto te bezoeken, in de hoop, dat er onder de vele duizenden vrome pelgrims, die uit verschillende plaatsen en sorten der wereld aanvloeiden, wellicht gelegenheid mocht zijn, iets betreffende het lot van Laurentina na te vorschen. Het ging met onze dolende ridders, als met den schipbreukeling, die op het punt van te verdrinken, naar een strooitje grijpt. Want onredelijk weinig redelijke hoop bestond er, de graaf verzamde echter met bijna ieden bedevaartganger, die zij te moetten, te ondervragen, doch vruchteloos ; als de schipbreukeling, die met zijnen zwakken steun in de diepte des oceaans gedoken werd, verdween de laatste hoop des verliefden jongelings. Van zulkij reeds waren zij Loretto genaderd ; Paoli scheen in diep gepeins verzonken, de graaf staarde op den kop van zijn paard, en dacht aan zijne Laurentina, dacht aan de vernietiging van de hoop zijner liefde.

— Zij is verloren, riep hij plotselings uit, Paoli met een gelaat waarop de wanhoop was afgemaald, aanziende, zij is verloren !

— En gevonden ! gelukkigkig door eener armen, doch verhijaen man gevonden, sprak een pelgrim, die reeds eenigen tijd onopgemerkt nevens onze reizigers had voortgewandeld.

Wat gevonden ?.... waar is zij ? vroeg de graaf, zijn paard stilhoudende. Bij den hemel, waar is zij ?

— Hier, zei de pelgrim, hem eenen ring toonende. Ik vond hem op den weg, en dacht wel...

Dat gij een gek zijt, viel de graaf, in zijne hoop teleurgesteld, dat tig, loop met uwen ring naar den duivel !

— Zij liegen, bromde de pelgrim tusschen de tanden, verontwaardigd over het lomp onthaal van den graaf, hetwelk hij meende door zijn eerlijk gedrag niet verdiend te hebben, zij liegen die zeggen dat men den vogel aan zijne veeren kent.

Het zoo de waarheid zijn, zei Paoli, die intusschen mede afgestegen was, tot den jonge en deftigen graaf met zooveel overtuiging te werk te gaan ; zoer mogelijk kan de pelgrim zich bedrogen hebben. Laat ons dus daar hij er geen belang bij kan hebben, en ons te verraden, hem een diep stilzwijgen opleggen ; binnen weinige dagen kunnen wij zonder eenig gevaar het meisje in de kerk aanschouwen. En is het mijne doeiter, is het Laurentina, vervolgde Paoli, nu zelf in geestdraft geraakende, dan zweer ik dat ik haar redden zal, in ware zij door al hare geheime vijanden omringd !

Indien men, riep Persano, die weinig zin had zich aan dit uitstel te onderwerpen, en zich echter niet verzetten durfde tegen de wil van Paoli van wiens onstige stemming zijn volgend geluk afhing, indien men haar slechts niet naar elders vervoerde.

Dat zij indien wij ons stil houden, niet waarschijnlijk, sprak Paoli, maar begaven wij ons naar het klooster, eerbiedig zou men ons afwijzen en zonder ons doel te bereiken, zouden wij slechts aanleiding tot vermoedens geven, waardoor uwe zo ongeduldige vreeze ook licht kon bewaarheid worden.

De graaf kon niets anders dan de juistheid dezer redeliijkheden naar Paoli zijne verzekering herhaalde, zijne maatregelen zoodanig te zullen nemen, dat geen mensch hem zou kunnen beletten zijne dochter uit het klooster te bevrijden, berastte de graaf er in, dat deze het geleide eener zaak, waartoe zijne jeugdige drift hem ongeschikt maakte, alleen op zich nam.

Paoli, nu de belofte van den pelgrim verkregen hebbende, om zich geen woord van het gebeurde te laten ontvallen, riep zijne bedienden ter zijde, gaf hun eenige bevelen, en kort daarna weder opstijgende, verwijderden zij zich in vollen draf.

— Zendt gij uw gevolg weg ? vroeg de graaf, nu alleen door Paoli, den pelgrim en zijne eigene bedienden vergezeld, de reis naar Loretto vervolgende.

Dit behoort mede tot mijne maatregelen van zekerheid, graaf ! was het kort, doch ernstig antwoord.

Persano schudde het hoofd.

(Wordt voortgezet.)